

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
Broj: 12 0 U 005115 15 Uvp
Banjaluka, 04.07.2018.godine

Vrhovni sud Republike Srpske, u vijeću sastavljenom od sudija Smiljane Mrše, kao predsjednika vijeća, Svjetlane Knežević i Edine Čupeljić, kao članova vijeća, uz učešće Zdravke Čučak kao zapisničara, u upravnom sporu po tužbi M.E. iz B., (u daljem tekstu: tužiteljica), protiv akta broj 21.05/714-30/15 od 14.04.2015. godine tužene Uprave..., u predmetu upisa prava svojine u zemljišnoj knjizi, odlučujući o zahtjevu tužiteljice za vanredno preispitivanje presude Okružnog suda u Bijeljini broj 12 0 U 005115 15 U od 24.06.2015. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 04.07.2018. godine, donio je

PRESUDU

Zahtjev se odbija.

Obrazloženje

Pobijanom presudom odbijena je tužba izjavljena protiv uvodno označenog akta tužene, kojim je odbijena žalba tužiteljice izjavljena protiv rješenja Uprave..., P.J.B. broj 21.12/714.1-3064/14 od 26.12.2014. godine. Tim prvostepenim rješenjem dozvoljava se na osnovu rješenja Vrhovnog suda Republike Srpske broj 80 0 P 026262 12 Rev od 21.05.2013. godine i rješenja Okružnog suda u Bijeljini broj 80 0 P 026262 13 Gž 2 od 28.06.2013. godine, uknjižba prava svojine u B listu z.k. ul. broj 2109 K.O. B.S., na nepokretnostima označenim kao k.č. br. 728/23 E20 zv. A.c., po kulturi poslovni prostor u privredi u prizemlju zgrade etažne oznake PR-20 u površini od 46 m², upisanog nosioca prava svojine E.M. kćeri S. sa 1/1 dijela, u korist K. a.d. L. iz L., Ulica... bb sa 1/1 dijela.

Odbijanje tužbe sud je obrazložio razlozima da je pravilno postupila tužena kada je ostavila na snazi prvostepeno rješenje od 26.12.2014. godine, kojim je dozvoljen upis prava svojine na opisanom poslovnom prostoru u korist K. a.d. L., a izvršeno brisanje upisanog prava tužiteljice, jer je u međuvremenu presuda Osnovnog suda u Bijeljini broj 80 0 P 026262 09 P od 23.12.2011. godine koja je služila kao osnov za upis prava tužiteljice, ukinuta rješenjem Okružnog suda u Bijeljini broj 80 0 P 026262 13 Gž 2 od 28.06.2013. godine, što znači da više ne postoji u pravnom prometu. Ovo stoga što odredba člana 3. stav 2. tačka 3. Zakona o zemljišnim knjigama Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 67/03, 46/04, 109/05 i 119/08 - u daljem tekstu Zakon o zemljišnim knjigama), koji zakon je u primjeni shodno odredbi člana 189. Zakona o premjeru i katastru Republike Srpske („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 6/12), propisuje da je osnov za upis prava u zemljišnoj knjizi, između ostalog, sudska odluka, da je pravilnim tumačenjem te odredbe jasno da se prava u zemljišnoj knjizi mogu ostvariti na osnovu iste, ali da to dalje znači da se tako upisano stanje u zemljišnoj knjizi održava ukoliko postoji sudska odluka na osnovu koje je izvršen upis, a kad je više nema u pravnom prometu, kao u slučaju tužiteljice, ispunjeni su uslovi da se njeno upisano pravo svojine briše, jer više ne postoji osnov za taj upis, na što ne utiču navodi tužiteljice da je protiv odluke Vrhovnog suda R.S. iz predmetne parnice podnijela apelaciju Ustavnom sudu BiH.

Blagovremeno podnesenim zahtjevom za vanredno preispitivanje te presude (u daljem tekstu: zahtjev), tužiteljica pobija njenu zakonitost zbog povreda propisa o postupku koje su od uticaja na rješavanje stvari. Ističe da je nižestepeni sud prilikom ocjene zakonitosti osporenog akta previše pažnje poklonio uzgrednim razlozima, gubeći iz vida navod tužbe da su osporenim aktom povrijeđena prava tužiteljice zaštićena Evropskom konvencijom o zaštiti ljudskih prava i osnovnih sloboda zbog čega je ona podnijela apelaciju Ustavnom sudu BiH protiv odluka u predmetnoj parnici. Tako je sud propustio da ocijeni navod tužbe da je ovlašćeni zakonski zastupnik podnosioca zahtjeva u upravnom postupku K. a.d. L.v.d. direktora B.B. pisanim podneskom povukla zahtjev za brisanje upisanog prava tužiteljice, zbog čega su organi uprave neovlašćeno postupali kada su donijeli rješenja u ovom upravnom postupku. Dodaje da joj nije namjera da osporava tumačenje zakona dato od strane nižestepenog suda, ali ističe da je isti zanemario „neoborive činjenice“ da je tužiteljica upisana u zemljišne knjige kao vlasnik poslovnog prostora jer ga je kupila od K. a.d. L. i pošteno platila tom privrednom društvu po osnovu ugovora o udruživanju sredstava, a koji poslovni prostor joj se sada „otima“ što predstavlja povredu prava na imovinu, zbog čega se i obratila Ustavnom sudu BiH apelacijom za zaštitu tih prava. Slijedom navedenog predlaže da ovaj sud zahtjev uvaži i pobijanu presudu ukine ili preinači na način da tužbu uvaži i osporeni akt poništi.

Tužena u odgovoru na zahtjev ističe da ostaje kod navoda datih u obrazloženju osporenog akta i predlaže da se zahtjev odbije kao neosnovan.

Razmotrivši zahtjev, odgovor na zahtjev, pobijanu presudu, te ostale priloge u spisima predmeta, na osnovu odredbe člana 39. Zakona o upravnim sporovima („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj 109/05 i 63/11 - u daljem tekstu: ZUS), ovaj sud je odlučio kao u izreci ove presude iz sljedećih razloga:

Pravilno je pobijanom presudom odbijena tužba protiv osporenog akta tužene od 14.04.2015. godine, za što su od strane suda dati valjani razlozi koje tužiteljica nije dovela u sumnju navodima zahtjeva. Tužiteljica je stala da je sud u odlučivanju previše pažnje posvetio „uzgrednim razlozima“ koji se svode na to da je presuda Osnovnog suda u Bijeljini broj 80 0 P 026262 09 P od 23.12.2011. godine, na osnovu koje je tužiteljica upisana kao vlasnik poslovnog prostora u zemljišnoj knjizi, ukinuta odlukom Okružnog suda u Bijeljini broj 80 0 P 026262 13 Gž 2 od 28.06.2013. godine, sa čim je prestao da postoji Zakonom o zemljišnim knjigama propisani osnov za upis njenog prava, te su se ispunili uslovi za brisanje istog i upis prava svojine K. a.d. L. u čiju korist je u ponovljenom postupku pravosnažno okončana pomenuta parnica (sve odluke u spisu). Ovo nisu uzgredni razlozi, kako to smatra tužiteljica, nego su upravo glavni razlozi koje je pravilno sa aspekta člana 3. Zakona o zemljišnim knjigama, ocijenio nižestepeni sud odbijajući tužbu protiv osporenog akta tužene, odnosno zaključujući da je isti zakonit.

Razlozi koje je tužiteljica iznosila u žalbi, a koji se svode na to da je u ponovljenom parničnom postupku donesena prvostepena presuda Osnovnog suda u Bijeljini broj 80 0 P 026262 13 P 2 od 28.03.2014. godine, koju je potvrdio Okružni sud u Bijeljini odlukom broj 80 0 P 026262 14 Gž 3 od 19.09.2014. godine, a protiv koje je ona izjavila reviziju Vrhovnom sudu RS, osnovano je odbila tužena osporenim aktom zaključujući da isti nisu od uticaja na rješavanje predmetne upravne stvari, jer je revizija vanredno pravno sredstvo, te dodajući da je parnica u ponovljenom postupku pravosnažno okončana u korist K.a.d. Lopare, te da ukoliko bi tužiteljica eventualno uspjela u revizionom postupku uvijek postoji mogućnost da se ponovo upišu njena prava u zemljišnoj knjizi. Iako dakle nije od uticaja na rješavanje

predmetne upravne stvari, nesporno je da je revizija tužiteljice odbijena presudom Vrhovnog suda Republike Srpske broj 80 0 P 026262 14 Rev 2 od 26.02.2015. godine, sa čim je sporni odnos između ovih stranaka u parnici riješen.

Takođe iz spisa proizilazi da je K. a.d. L. podneskom primljenim kod tužene dana 26.01.2015. godine (nakon donošenja prvostepenog rješenja od 26.12.2014. godine) dalo izjavu „da povlači zahtjev do okončanja revizionog postupka“, a koju izjavu je suprotno stavu tužiteljice pravilno cijenila tužena, jer ona ne predstavlja klasično povlačenje zahtjeva, nego neku vrstu prijedloga da se zastane sa postupkom po žalbi do okončanja pomenutog revizionog postupka, a koji je nesporno okončan u korist K. a.d. L., o čemu je tuženu obavijestilo ovo privredno društvo podneskom primljenim kod prvostepenog organa dana 30.03.2015. godine, koji se zatiče u spisu i dostavljen je tuženoj zajedno sa pomenutom odlukom Vrhovnog suda Republike Srpske broj 80 0 P 026262 14 Rev 2 od 26.02.2015. godine.

U tom pravcu i iz istih razloga su dalje bez uticaja na zakonitost osporenog akta navodi tužiteljice iz tužbe koje ponavlja i u zahtjevu za vanredno preispitivanje da je ona protiv ove presude Vrhovnog suda Republike Srpske broj 80 0 P 026262 14 Rev 2 od 26.02.2015. godine podnijela apelaciju Ustavnom sudu BiH, kako je sve to pravilno zaključio i obrazložio nižestepeni sud.

Kod takvog stanja stvari, po ocjeni ovog suda, u pobijanoj presudi nije ostvaren razlog nezakonnosti predviđen u odredbi člana 35. stav 2. ZUS pa se zahtjev tužiteljice odbija, na osnovu člana 40. stav 1. istog zakona.

Zapisničar
Zdravka Čučak

Predsjednik vijeća
Smiljana Mrša

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarne
Amila Podrašćić